

Puig J. Ovea 20.11.1947

Estimat germà,
Ara mateix acabo de rebre la teva carta del 15 i no tardo en contestar-la. És bonaloma, Joan me! i reb una abraçada des farta. Tu, Paquet agraït i molt foguer. Te felicitar de pasavola i que no s'ignori quelcom, però ho hauré de deixar per Pasqua.

Comprenc l'emoió que deures sentir i a través de lo que escrivis, es veu lo content que està la stavenue des segurs que el resultat així fóra que no seria oporiciós i t'ho tindr des merencat.

Dimenge en Joan Escudé em diria

que la Roser no hi va que, encara que no acabats, en vi-
sitat era ja tants. Però, que fada amb el pare, pensava
prejuntar. Es va anar a Barcelona per escriure.

Felicita a la Roser, també. Estau ja bé tot el nen?
L'heu fregut que un pare prejuntar^{li} a la mare, en dir que
entendre ja bé. Neura fregar. un dia la Roser amb tants de dit!

Un t'ho dic lluc, doncs així sortirà aquest mot.

Enc trobo bé i diuen que mig avançant. L'acte dia, però,
en l'assolirí uneg doncs fruita. El pare diu que no te'cin-
portància, però no me agrada gaire, veu? Ja tinc gaire de
veure al rd. Però per veure que en dir.

Tinc unes gaire d'estar ja a Barcelona de preter-
ment, però així ja deuen ser per tu.

Però per el nen i tu i la Roser calen una pre-
abraçada

Maria
Carme

Plans al Sr. Reuben